

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

1 tháng 8 năm 2010

Số 108

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bé lại sửa soạn đi đâu nữa ?
- 2) Bé nghĩ sao về việc ra đi này ?
- 3) Bé đang ở trong căn phòng giữa biển cả, Bé cảm thấy có gì lạ không ?
- 4) Tình người là gì ?
- 5) Mỗi ngày đến một đảo khác nhau, Bé có thấy cái gì khác lạ không ?
- 6) Cuộc vui hiện tại có gì hữu ích cho tâm linh không?
- 7) Nhìn trước mặt mọi người thích nhảy vui, mong muốn hòa bình, tại sao trong tâm vẫn còn giữ bản chất cạnh tranh là sao ?

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 04 tháng 01 năm 1992 1) Hỏi : Bé lại sửa soạn đi đâu nữa ? Đáp : Thưa, Bé được tin đi nghỉ một nơi ấm áp hơn nơi này, Bé lại phải ra đi trong một tuần mới trở về.	2) Hỏi : Bé nghĩ sao về việc ra đi này ? Đáp : Thưa, tùy duyên của cuộc sống, Bé đã nói Bé đang sống trong sự yêu thương và giúp đỡ của các bạn, Bé chỉ biết đi mà thôi, nơi nào cũng học hỏi và tiến hóa, cũng làm việc bằng tâm thức, việc làm của Bé không bị xao lãng, tinh thần phục vụ lúc nào cũng sẵn sàng. Kệ: Cơ duyên biến chuyển vẫn tâm an Đi đứng nói năng vẫn xét bàn Trong có lại không tùy ý thức Hướng thanh giải trực tự phân bàn
Ngày 06 tháng 01 năm 1992 3) Hỏi : Bé đang ở trong căn phòng giữa biển cả, Bé cảm thấy có gì lạ không ? Đáp : Thưa, Bé cảm thấy ý lực cộng tác giữa con người và con người rất chặt chẽ, đã tạo thành một thành phố nhỏ đầy đủ tiện nghi trên mặt biển, cũng là một bài học chung sống hòa bình của những người có cơ duyên tham dự, sống trong một cuộc sống vui chơi lành mạnh, tự xóa bỏ hận thù trong tâm. Chung quy cũng do tâm con người mà ra, có cơ hội sống chung hòa bình thì mới thấy khả năng của con người trên mặt đất. Nếu nhơn loại biết tu học để tiến hóa chung hướng về phần hồn giải thoát thì quý biết là bao, tình Trời và tình người sống động và trật tự. Kệ: Chung vui lành mạnh tiến hòa bình Cảm thức nhơn sinh chuyển chuyển khuynh Tâm thực lòng thành tâm đạt thức Mênh mông biển cả sẵn hành trình	Ngày 07 tháng 01 năm 1992 4) Hỏi : Tình người là gì ? Đáp : Thưa, tình người là giữ trật tự nhiên hậu mới thấy được bản chất trung hiếu, thật thà thương yêu và xây dựng, ưa thích chung sống hòa bình tùy duyên cứu giúp mọi người tận tình và không lợi dụng. Tâm làm thân chịu, nhịn nhục tối đa, tình người sẽ được bộc lộ vui hòa thương yêu. Biết được nguyên lý sống khổ có nhau, không mê chấp phê phán người khác mà không chịu sửa mình. Biết được mình đang sống chung nguyên khí của Trời Đất, tâm linh là một, đang thực hành trong sự tiến hóa tùy duyên mà thức, tùy duyên mà độ, luật nhơn quả công minh, chăm lo tu học tiến hóa thì mới kịp kỳ khai thông khối óc. Kệ: Vui say đời đạo tiến thân hòa Khổ cảnh trần gian chẳng thiết tha Chung sống thẳng hoa khai triển tiến Tình người rõ rệt vượt xuyên qua

Ngày 08 tháng 01 năm 1992 5) Hỏi : <i>Mỗi ngày đến một đảo khác nhau, Bé có thấy cái gì khác lạ không ?</i> Đáp : Thưa, Bé thấy đảo nào cũng nước lửa gió đất và mưa sinh như nhau, khắp nhơn gian ai ai cũng muốn độc lập và hòa bình. Sự ước muốn lẫn lẩn trong tình tiền duyên nghiệp mà thôi, Trời sinh tâm linh đồng đều tiến hóa theo trình độ. Dưới mắt phàm thì thấy kẻ giàu người nghèo, còn người tu thì thức bình đẳng khai mở hướng thượng, thì tự cảm thấy mọi người đang tiến hóa theo tham vọng sẵn có, phục vụ lẫn nhau cho đến lúc nhắm mắt ra đi về cõi thật của phần hồn, tu thiền thì sẽ sớm được ổn định hơn trước khi lìa xác. Kệ: Mưa sinh tiến hóa không ngừng nghỉ Học hỏi triền miên thức hợp thì Đi đứng nơi nào duyên tịnh độ Tham thiền nhập định rõ đề thi	Ngày 09 tháng 01 năm 1992 6) Hỏi : <i>Cuộc vui hiện tại có gì hữu ích cho tâm linh không ?</i> Đáp : Thưa, cuộc vui hiện tại là tạm, nhưng nó cũng có sự hữu ích của tâm linh, tức là mọi người biết kính nể với nhau, sống trong luật nhân quyền hiện tại, tránh được sự đụng chạm tham dâm giữa con người và con người. Còn người tu thì tự nâng cao đức nhĩn nhục, thì lại thấy được chiều sâu của con người, ai nấy cũng đều có. Sau khi mỹ mãn của đường đời thì mới chịu xét chiều sâu của đường đạo, tự cảm thấy cái có hiện tại sẽ lần lượt trở về không, bằng lòng hướng về không, thì mới có cơ hội cảm nhận sự không của tâm thức, sanh tử vô cang, tâm cạnh tranh và đòi hỏi sẽ tan biến mất thức hòa đồng vô sanh lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ tâm linh. Kệ: Sống trong nguyên lý tạm trong đời Chẳng khổ chẳng mê tiến hợp thời Vị trí phân hồn chơn thức giác Cảnh vui tạm bợ tạm phân lời
Ngày 10 tháng 01 năm 1992 7) Hỏi : <i>Nhìn trước mặt mọi người thích nhảy vui, mong muốn hòa bình, tại sao trong tâm vẫn còn giữ bản chất cạnh tranh là sao ?</i> Đáp : Thưa, mọi người đang hiểu lầm sự riêng tư là chánh, hướng về vật chất. Cho nên vui mà không thật với chính mình, thiếu tu mà tưởng làm mình đã đạt thành, tâm trí không bao giờ thỏa mãn cả. Nếu hiểu chiều sâu của tâm linh, thì lại càng dễ hòa hợp hơn, không nuôi hận thù và chẳng còn thắc mắc, thiên cơ chuyển động chừng nào thì sẽ giúp cho loài người càng thức tâm chừng nấy. Đó cũng là hình thức tạo cho phần hồn tự thức và hướng về con đường tu giảm bớt hận thù. Kệ: Triền miên chuyển động thức tâm tu Ý đạo tâm lành thức tự du Hồn tiến thân yên khai lộ đạo Cảm thông ba cõi tự mình tu	

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Thiên Lý Hữu Tình (tiếp theo)

...

Thầy: Không chịu về với mình làm sao thấy tất cả được, thấy không? Rốt cuộc rồi bây giờ chạy đi đâu đi nữa cũng phải trở về với mình, trở về với cái sự sáng suốt không động nầy mình mới thấy cái nguyên do tại sao tôi gặp việc đó? Việc đó là gì? Giáo hóa tôi và cho tôi học tập để tiến bộ thì bất cứ cái nào chúng tôi không có khinh khi nhưng mà tôi chấp nhận để tiến, thấy không? Bởi vì mình học qua cái đợt kia rồi. Có nhiều người học văn chương hay lắm rồi nhưng mà thiếu lao động phải học thêm cái lao động. Hai cái nó phối hợp mới là toàn năng. Người tu cũng vậy phải đại giác toàn năng. Chúng ta tu soi hồn về phần trí điển về phần văn hóa mà pháp luân về lao động. Hai cái nó phối hợp, nó mới hiểu được, thấy không? Hai cái nó phối hợp nó mới tiến tới siêu khoa học được. Đó, cho nên càng ngày chuyên môn nó càng cởi mở nó càng minh thêm, cố gắng thì được. Chớ tôi không biết nói gì hơn nghĩa là có thể nói với người ta ba năm, bốn năm, sáu năm nhưng mà người đó không cố gắng. Bởi vì các bạn tu các bạn thấy tới giờ công phu nó không chịu, mình thấy rõ chớ, nhiều đêm như vậy chớ đâu phải một đêm, nó không chịu. Nhưng mà mình không cố gắng làm sao. Cho nên, nhiều người nói: Ờ, tôi quy định cho anh năm năm. Năm năm mà ba năm trong đó không chịu còn hai năm chịu cũng không ăn chung gì, thấy không? Cho nên phải làm đều đều để tiến hóa, trong cái khổ hạnh nó mới có tiến hóa, không chịu khổ hạnh thì không bao giờ có tiến hóa.

Bạn đạo: Tôi có cái này trình ông Tám hay. Tôi có đạt được hai lần cái trạng thái ... (nghe không rõ).

Thầy: Nó quy không.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Cái đó là do cái pháp luân, nó thông được ở bên sau, nó thông đằng sau thậm rồi nó đưa lên xương sống. Thông một cái mình thấy mình nhẹ nhàng, thấy sung sướng, không biết hồi nãy mình có thiền hay là không? Không biết vấn đề thiền là cái gì nữa? Nó đi tới không không gian và không thời gian, không suy tính vì nữa, nó nhẹ nhàng, nó vui sướng vậy đó. Đó, mình phải giữ cái đó để đi, để tiến. Cái căn cơ nhẹ, nó mới có cái chuyện đó cho mình để điểm, biến chuyển để đi tới, thấy không?

Cũng như bây giờ ông Yêm ở bên đó tu cũng vậy, quá cố gắng hết sức cố gắng, sợ rụng răng hết mà tu. Tu rồi thấy xuất ra đi đâu? Nó cũng đi hạ trung thượng mà thôi. Nhưng mà trong đó tại sao thấy cái vũ trụ đen tối là bất minh thiên ý: xương sống chưa có thông, chưa có thật sự hòa cảm ở bên trên. Nó thấy đen. Rồi tại sao thấy bộ xương của mình là đen tối, đen thui như vậy? Đó là mình bộ xương con quỷ thể gian. Bây giờ mình tu cho nó tiến tới sáng suốt hơn, nó không có làm quỷ nữa. Đó cho thấy rõ mình và thấy rõ cơ cấu tâm tối của mình. Rồi sau này mình tu mình sửa nó lại sáng suốt hơn và nó nhẹ nhàng hơn.

Cho nên hồi trước tôi tu thì tôi thấy khác. Tôi ngồi tôi thiền ban ngày cũng vậy tôi thấy một chiếc ghe buồm mà đen thui nhưng mà ngược lại đó là bản thể tôi còn tâm tối. Tôi ngồi tôi thiền ban ngày thấy chiếc ghe đen thui ở trước mặt. Nhưng mà sau này lên cao rồi mới thấy rõ đó là cái bản thể mình trong lúc đó chưa được sáng suốt, mở chưa có đều, nó còn tâm tối. Cái nào đen đều còn tâm tối hết, thấy không?

Bạn đạo: Thưa ông Tám, tôi ... (nghe không rõ).

Thầy: Bởi vì thất tình la vãng. Bởi vì bảy loại gân ở trong mình anh thiếu gì dây điện. Nó ở trong đó chớ không đâu hết. Ráng đi, ráng làm nữa, rồi nó sẽ thấy hết. Nó trở về với không thấy cảnh, không thấy gì nhưng mà thấy hết. Tới lúc đó trở về hào quang không động rồi. Lúc đó, mình nghe người ta nói gì mình ở ngay cái hoàn cảnh đó. Mình hiểu liền chơn lý, thấy không?

Bạn đạo: Thưa ông Tám, kỳ rồi ông Tám giảng bên Canada có mấy nhà bác học mà ông Tám muốn nói là ai vậy?

Thầy: Ờ, thì có hai vợ chồng ngoại quốc bác học nổi tiếng thế giới đi tu, ông im truyền đi tu. Y thấy được cái vía xuất nhẹ thì những người đó dễ tu chớ có gì đâu. Bởi vì cái óc y cả ngày suy nghĩ, suy nghĩ, nó mở cái bộ xương cũng như người soi hồn nhiều, rồi nhắm mắt thấy mình nhẹ, mấy người đó dễ.

Bạn đạo: Hai vợ chồng luôn.

Thầy: Hai vợ chồng. Cho nên những người mà làm việc nhiều, suy tư vì nhân loại nhiều, mấy người đó

tu mau lắm, nó mở sẵn rồi, tu mau lắm. Còn những người vừa eo hẹp, vừa cá nhân, vừa ích kỷ, vừa ghen ghét tu hoài cũng làm con ma chớ không có tiến tới đâu hết. Phải quảng đại, lúc nào mình cũng ở trong tinh thần quảng đại quần chúng, mình mới tiến hóa lệ. Còn về sự eo hẹp ích kỷ đó không bao giờ tiến được, tu hoài cũng làm con ma là cùng.

Bạn đạo: Thưa ông Tám, tôi xin hỏi cái này có ích cho mấy anh em luôn. Cái hồi mà tôi nghe ông Tám giảng cách đây trước ngày giải phóng mình đó. Tôi nhớ cái mà không biết tại sao sau này tôi nhớ tôi làm như vậy. Bây giờ thưa với ông Tám không biết trúng hay trật nữa. Thưa ông Tám này giờ tôi nói đó, nhưng mà tôi tâm niệm đó thì tôi muốn dẫn cái ly trung hòa vì cái điều nó âm thì tôi muốn dẫn nó xuống mà lấy nhâm quý ty là điển dương bởi vì nó tạo cái ... (nghe không rõ). Mình lấy cái dương đó mình cho nó đi lên xương sống mình mà nó đi lên, hai cái âm dương kia thêm một cái dương nữa nó thành cân, nghĩa là nó mượn cái âm này nó thành khôn. Mà tôi giải như vậy không biết trúng hay trật nữa.

Thầy: Không nên dẫn, không cần dẫn. Bởi vì mình cần đi mau lên trên thanh, rồi sau này mình đạt tới cái thanh, mình xuống mình dẫn. Bây giờ anh dẫn đi xuống ở dưới nó trước nó lỗi anh. Khi mà anh thanh rồi anh xuống trước, trước phải thanh. Mà khi anh còn trước mà xuống trước, nó trước thêm thành ra không cho anh dẫn, cho anh đi luôn rồi anh phải trở lại, sau này phải trở lại.

Bạn đạo: Thì sao cứ để vậy.

Thầy: Sau này phải trở lại thanh hết rồi, mình bảo đảm trăm phần trăm rồi, mình lúc đó mới trở lại là mình không còn bị. Cho nên, sau này chư Phật, chư Tiên xuống thế gian mà không có cái tánh trần, mang xác trần mà không có tánh trần, mặc đồ còn kiểu cộ hơn mình nữa nhưng mà không có tánh trần, hippy hơn mà không có tánh trần là sau này nó có cái thanh, nó mới xuống trước, nó không bị trước lỗi cuốn. Còn chúng ta đang trước xuống trước là bị. Cho nên, nó bắt anh nhớ hoài, nhớ hoài, nhớ cái vụ dẫn đó, dẫn đó là anh trước. Anh đừng nhớ mà anh nhớ vụ trên này, anh nhớ Nam Mô A Di Đà Phật còn hơn nhớ cái đó. Rồi một ngày kia anh điểm một chút là rồi cần gì phải lo chi mỗi ngày dẫn nó chi mắc công. Cái thanh điển anh có rồi, anh chiếu nó một chút là nó phải tới, thấy không? Thành ra cái dễ phải đi, đừng nên kiếm cái khó mà làm. Mà sự thật cái khó, phần thanh mà mình đạt được thì tất cả sẽ đạt được, cần gì phải làm cái kia.

Cho nên, nhiều người dẫn dẫn, dẫn dẫn thét rồi khùng. Cũng như hôm qua có một ông cụ tám mươi mấy tuổi tới tu. Ông trước cũng công chức, sau ông tu mười mấy năm, rồi bây giờ ông nóng tánh ghê lắm mà chóng mặt cả ngày. Con ông hỏi chớ bây giờ ba tôi bị chóng mặt ông có thể trị được không? Tôi nói trị được đem tới, đem tới ông tu, tôi thấy ông cũng có công tu, tôi mới cắt nghĩa cho ông nghe. Rồi ông mới khai với tôi hồi trước ông đi ngoài Cấp, ông theo một ông sư, ông đó cầm khâu sáu năm. Ông cũng ở đó ông học thiền, thiền sao mà nửa đêm ông đó nổi nóng lên xé quần, xé áo, kinh sách rồi xé cái điển luôn. Đó, tại gì cái dẫn, mình dẫn, mà mình tu ở đây mình có phần thanh điển tưởng tới Phật rồi mình đem xuống trước, trước nó mới lôi kéo. Ông cũng bị cái dẫn điển thôi, ông cầm khâu, bế quan cầm khâu. Cái bế quan cầm khâu đúng trong kinh sách, nó không phải vậy. Bế quan cầm khâu, bây giờ tôi đang bế quan cầm khâu là tôi không bao giờ nói chuyện gây lộn với anh, anh hiểu chưa?

Nhưng mà tôi nói ra điều xây dựng tiến hóa lên trên. Tôi mở được cửa thiên đàng tôi mới đóng cửa thế gian, thấy chưa? Còn mấy ông thiên đàng chưa mở mà thế gian đóng luôn. Nó bí (thầy cười) thành ra nó điên loạn, kẹt rồi thì điên loạn. Thành ra cái ông này tôi nói ông có duyên tới đây tôi trị cho ông hết nhưng mà tôi nói một chút đạo lý, ông thấy con người khỏe ông nghe, phải như vậy.

Bạn đạo: Ông chịu?

Thầy: Phải như vậy, ông chịu, ông không chịu về. Ông nói tôi đá nước đá vàng khè hồi lắm. Tôi nói rồi, tôi nói chuyện cho ông nghe, rồi tôi cho ông uống ít viên thuốc, rồi tôi châm một chập ông vô. Giờ tôi đá nước đá trong lắm! Ờ, tôi nói vậy thì ông cũng có duyên tu hành như tôi. Rồi tôi mới cho con ông Mai Ngọc Pháp thuyết cho ông nghe, chỉ cho ông công phu. Ông nói té ra mấy chục năm cũng đi lộn xộn hết. Trời ơi! Không có trúng cái gì hết! Tôi nói ông thấy không? Chú kia chú rất trẻ nhưng mà chú hành không có bao lâu. Mà tại sao tôi kêu chú đó thuyết cho ông nghe. Bởi vì cái chú đó là tu chùa, tu miếu, tu lung tung, rồi mới qua đây thì cái đó nó nói chuyện ông nghe thấy hợp lý không? Chính nó, bất cứ trạng thái nào ông học thì nó học hết rồi. Bây giờ kinh nó đọc thuộc lầu hết mà. Nhưng mà bây giờ nó thấy cái này được thành ra nó mới chỉ ông dễ hơn tôi chỉ, thấy không? Ông nói nghe khỏe quá, sung sướng về tu. Thấy con người tỉnh lại.

Đó, cho nên nó tùy cơ duyên của mọi người, người ta có tâm tu không đạt. Nhưng mà bây giờ phần điển ứng cho phải nói, phải dứt họ. Phải dứt họ một chút thì ông tỉnh. Như cái tu mà chúng ta còn sửa đổi và anh đi trong cái mà anh nói hồi nãy cũng như quẻ. Cái quẻ thuyết nó chỉ ở trong ngũ hành mà thôi, còn không có ngoài ngũ hành. Chúng ta vô vi là siêu phàm ngoài ngũ hành, vô tình vô sắc, gặp nhau không có lời nói mà hiểu hết, không có màu sắc mà cảm thông, anh thấy chưa? Thì ma quỷ không rờ tới, thấy không? Còn thấy được, còn rờ được làm ma quỷ nó phá được. Chỉ có vô vi nó không làm gì thôi vô tình vô sắc. Còn ngồi mà nghe với thầy, cái đó cũng chưa, cái giới đó còn thấp. Sau này tả đạo bàng môn, nó xuống nó làm nhiều cái hay lắm. Nó có thể niệm chú mà anh đứng, anh đi không được. Nó có! Thấy hay lắm nhưng mà cái đó cũng không có đạt được, không có lên trên được. Chỉ có vô vi mới là bắt đầu đi lên trên được.

Cho nên chúng ta tiến tới vô tình vô sắc thì không có nghĩ cái vụ đó. Khi mà còn đọc những cái đó, dẫn điển như vậy còn mê về kinh kệ, thời cuộc, sắc giới. Mà đi tới vô vi rồi thì dòm thấy luật Trời rất rõ ràng thì cần gì phải dòm thời cuộc, anh thấy không? Cũng ba bốn người ngồi trong xe mà lật, thăng sông, thăng chết cũng có vậy. Tại sao thăng đó sống mà thăng kia chết, nó có câu chuyện hỏi ra thì nó cũng có cái phước đức, có sự tu hành, có sự nhẹ nhàng. Ngồi đây nhưng mà ngồi mỗi chỗ khác nhau, cái tầng số khác nhau, nói về điển. Cái tầng số khác nhau, khác hết hà thấy không? Chớ còn, nếu mà chúng ta tu lẫn lộn trong thời cuộc, trong kinh kệ, không có được! Tại sao nói như vậy chớ ông Tám có cách nào nói hay hơn mấy ông kia không? Ông Tám không có cách nói như mấy ông đó nhưng mà ông Tám có cách cho mọi người trở về căn bản thay vì lộn xộn ở giữa đường tiến hóa. Muốn mà coi kinh kệ tướng số là lộn xộn ở giữa đường tiến hóa mà thôi. Còn đây là đi thẳng tự giải quyết mà tiến. Hai cái khác nhau thì cái trực và cái gián thấy rõ ràng. Cái kia là gián, cái này là trực thì muốn học cái nào hơn, học cái trực hơn hay học cái gián hơn. Tại sao phải học cái trực hơn? Bởi vì tuổi tác không chờ đợi chúng ta. Mà chúng ta ngồi nghe những lý luận sanh khắc gián tiếp mà thì giờ mà không tiến hóa. Vậy ta ngồi, ta thiền sướng hơn ta nghe. Ta ngồi, ta làm soi hồn, ta pháp luân, đó cũng là cái luật sanh khắc cõi mở bên trong, nó hơn là ta nghe cái đó, thấy chưa? Nó tiến hóa rõ ràng và nó kịp với

cái tuổi tác vận mạng của chúng ta luôn. Còn nếu thiếu tu nó không chịu. Nó không chịu! Cái trí các bạn muốn như vậy thể xác làm sao chịu nổi? Nó không chịu nổi! Mình muốn lái xe đi ba ngàn cây số mà xe chịu không nổi, nó phải hư giữa đường rồi ai lo, thấy không? Bây giờ vậy ta lo luôn đi, đi vô vi lo luôn. Nó nhẹ tới hai nơi, thân lẫn tâm đều nhẹ mới là vô vi. Mà thân lẫn tâm còn bận rộn, không phải vô vi (thầy cười) hai cái giá trị nó khác nhau.

Cho nên, nhiều người ban đầu nghe tôi nói hay nhưng mà về họ dòm kinh kệ, họ nói thẳng này tu tầm bậy. Tại sao đi tới hoài, Vô Vi là nằm trong chơn lý mà chơn lý ở mọi trạng thái cần gì phải coi. Gặp nghịch cảnh là học để mà tiến, gặp sự khó học để mà tiến, gặp tới đau ném để mà tiến, bất cứ cái gì đều tiến hóa hết. Tại sao phải coi? Y không hiểu chơn lý. Ôi! Nói tu như vậy là chết, tu như vậy là nguy hiểm. Nhưng mà y chưa hiểu cái vị trí của y. Tại sao ra làm con người? Từ đời kiếp nào tới bây giờ y đâu có biết, thấy không? Y đã tham gia mọi trạng thái tới bây giờ. Bây giờ kêu một bài ôn để thi cho y tiến hóa lên trên. Tập trung vạn linh thành cái huyền cơ tạo hóa là cơ thể y để y ôn lại và trả bài để tiến thẳng lên trên mà thôi. Thì bây giờ tại sao chúng ta không chịu trả bài và ôn lại để tiến, còn lo cái chuyện bên ngoài làm gì nữa? À! Thông minh cho thấy cái chậm và cái mau. Nhiều người tu mấy chục năm rồi, có người tu ở chùa mấy chục năm như tôi mà hai người nói chuyện họ còn nghe tôi thì tôi thấy tôi nhẹ hơn họ, thấy không? Rồi tôi thấy họ phân tích những cái chuyện mấy chục năm của họ chưa có tới đâu hết, thấy rõ như ban ngày. Thì chúng ta ở trong thế kỷ này phải kinh nghiệm và phải trong cái thực hành, tự hành để đạt tới sự sáng suốt. Không có vội mê tín cái gì hết, đi để thấy, tiến để hòa mới là người tu. Nhiều người, người ta không hiểu rồi lộn độn lao đao nói bậy nói bạ, rồi tự hại lấy mình. Tôi đã nói rằng khi người là khi mình, ghét người là ghét mình, thương người là thương mình, tìm hiểu người là tìm hiểu mình, thấy không? Đó, phải ráng tu mới biết được.

Có cái chơn lý, hai chữ chơn lý, ai cũng biết nói nhưng mà không thấy chơn lý, kẹt ở chỗ đó. Tu ngoài chơn lý thì lộn độn lao đao suốt đời.

Bạn đạo: Cảm ơn ông Tám phá chấp cho tôi cái này là quan trọng hơn. Tại vì tôi...ông Tám sáng nay ông Tám chữa cho tôi được hai cái chính là tôi kẹt mấy lúc này đó, cái đó chắc qua được. Cái thứ nhứt ông Tám giảng mở cửa Thiên đàng chưa mà

đóng cửa địa ngục kín mít...(nghe không rõ). Vô không được, ra không được...(nghe không rõ).

Thầy: Vô vi thì không còn tranh chấp nữa. Nhưng mà anh nhớ bữa nay anh gặp tôi, anh nhớ từ rày về sau ta là Ngọc Hoàng Thượng Đế. Anh nói vậy đó để anh học ở trong mọi trạng thái, nó dễ hơn, anh hiểu không? Thượng Đế là cái hồn của anh chớ gì, dễ học lắm. Cha của muôn loài thì chịu muôn sự đau khổ đúng như vậy, anh dễ giải quyết, mà sau cái khổ là cái sướng. Mình nhờ cái khổ là tiến hóa. Dễ ợt!

Bạn đạo: Đạt trạng thái đó thầy, tôi như thế này thiệt còn hơn tôi đi học mười năm sau. Nuốt vô trong cái biết về lý, hóa, kinh dịch, đồ này khác thành ra tôi cứ tưởng..

Thầy: Kẹt hoài. Anh bị kẹt chỗ đó tôi mới mở mạnh chỗ đó.

Bạn đạo: Nếu mình ra đi bằng cái đó nếu có cao mấy cái gì đi nữa, nó cũng nằm trong ngũ hành, tất nhiên trong vật chất, không thấy ra ... (nghe không rõ).

Thầy: Bởi vì cái đó là cái khám giam hồn. Mà mình tu hồn thức giác vượt khỏi khám đó mới hết tội chứ. Còn lần quần trong khám còn tội hoài làm sao tu, thấy rõ chưa, thấy không?

Bạn đạo: Hèn gì sáng nay tự nhiên, tại hồi sáng tôi muốn đi thiệt sớm, tôi hỏi mấy đứa nó coi ngày gì? Nó nói ngày hai ba té ra hai ba tây á, đến chừng tôi đi ngang ... (nghe không rõ). Tôi nói hai ba tây chớ không phải hai ba ta. Thầy rầy tôi một lần rồi, tôi mới nói chết cha mình đã theo ông Tám rồi, mình còn chấp. Vậy là mình còn chấp hai ba, mười bốn ... (nghe không rõ).

Thầy: Sau này muốn đi là đi hà, mà đi tới ngộ cái gì là học cái này, nó mau hơn, không sao hết. Cái gì cũng nói ở cái gì xảy tới, rồi tôi bắt đầu học là học thông hết, mà có cái gì không thông? Cái khổ anh học rồi, cái sướng anh học rồi, rồi còn cái gì không thông? Có không thông chút là điên thôi, thấy không? Cho nên nó gặp tôi này giờ cũng học đó (thầy cười). Cái điên!

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 23/10/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

CHƯƠNG TRÌNH TẾT VÔ VI VIỆT NAM

ĐH : Khí Giới Tình Thương (Từ ngày 25/8- 29/8/2010)

Ngày 25/8/2010

Buổi Sáng:

8g – 10g Tắm Biển Đảo Cam Hải Đông

10g – 11g Nhận phòng

Nhà Nghỉ Hòn Chồng

6 Phạm văn Đồng, Nha Trang

ĐT : 058.3832530

Buổi Trưa:

11g-12g Công Phu (Thư giãn, Định tâm)

12g-13g Ăn trưa (nhà hàng cơm Chay Thiên Ý, 79 Yersin Nha Trang)

Buổi Chiều:

14g30 – 16g **Khai Mạc Đại Hội Tết Vô Vi Việt Nam**

Múa lân

Tuyên BỐ Ban Tổ Chức

Tuyên BỐ Chương Trình Tết Vô Vi

Tuyên BỐ quý Bạn Đạo khắp nơi về dự ĐH

(Trưởng nhóm tự lên giới thiệu các thành viên của mình)

Hợp ca Bài **Kinh Thiển Vô Vi** (Ý & Lời Đức Thầy **Vĩ Kiên**)

16g – 17g30 Tắm Biển

18g – 19g 30 Cơm Chiều (Tự chọn) + Thường thức Chè Cung Đình Huế, Chợ Đầm, Nha Trang.

Buổi Tối:

20h – 21g30 Thiên Ca : ảo Thuật, võ Thuật công phu Trung Quốc ...

Khuya:

23g – 1g Sáng Công Phu (Khôi phục điện năng, tạo đề kháng chống bệnh tật)

Ngày 26/8/2010

Buổi Sáng:

5g30 – 5g45 Thẻ dực dưỡng sinh (võ sư Thái hữu Tài Hướng dẫn)

5g45 – 7g15 Tắm biển

7g30 – 8g30 Ăn Sáng (Tự chọn)

8g45 – 11g Phương Pháp Công Phu Thiền Thực Hành (mỗi bạn đạo tự lên thực hành)

Buổi Trưa:

11g- 12g Công Phu (Tạo Đề kháng trong bản thể để chống bệnh tật)

12g-13g Ăn trưa (nhà hàng cơm Chay Thiên Ý)

14g 30 – 16g **Bác Sĩ Phúc** Chuyên khoa Nội. Bệnh viện Đa Khoa TG, trình bài đề tài : Điều hòa , bồi bổ ngũ tạng , chậm sự lão hóa, sống không bệnh.

Lương y Trần Văn Thanh : Những cây thuốc nam quanh bên ta, rẻ tiền, dễ tìm, hiệu quả, trị được nhiều bệnh : Sạn thận, tiểu đường, đau khớp

Buổi chiều:

16g – 17g30 Tắm Biển

18g – 19g Ăn chiều (tự chọn)

Buổi Tối:

19g30 – 21g30 Thiên Ca, võ thuật múa kiếm Thiếu Lâm

Khuya:

23g – 1g sáng Công Phu

Ngày 27/8/2010

Buổi Sáng:

5g30 – 5g45 Thẻ Dực Dưỡng Sinh

5g45 – 7g15 Tắm Biển

7g15 – 8h15 ăn sáng

8g30 – 15g30 Tham Quan **VIN.PEARLAND** Cáp Treo (Hoa hậu Hoàng Vũ)

Buổi Chiều:

17g30 – 18g30 ăn Chiều + Chè cung đình Huế (đặc sản Nha Trang)

19g – 21g Thiên Ca Vô Vi. Ngâm thơ : Cô **Kim Thoa** (mì ăn liền), Vọng cổ : Nhớ ơn Thầy.

Khuya:

23g – 1g sáng Công Phu (Tham Thiền Nhập Định)

Ngày 28/8/2010

Buổi Sáng:

5g30 – 5g45 thẻ dực dưỡng sinh

5g 45 – 7g15 tắm biển

7g15 – 8g15 ăn sáng

8g30 – 11 Hái hoa dân chủ (Mỗi Bạn Đạo tự lên bốc thăm câu hỏi của Thầy, trả lời)

Buổi Trưa:

11g – 12g Công Phu

12g – 13g Cơm Trưa

Buổi Chiều:

14g30 – 16g Hái hoa Dân Chủ

16g – 17g30 Tắm Biển

17g30 – 18g30 ăn chiều

Buổi Tối:

19g30 – 21g30 Hái hoa dân chủ

Khuya:

23g – 1g sáng Công Phu

Ngày 29/8/2010

Buổi sáng:

5g30 – 7g Tắm Biển

7g – 8g ăn sáng

8g – 10g **LỄ BẾ MẠC**

(Trưởng nhóm và các thành viên lên phát biểu cảm tưởng sau 5 ngày ĐH)

Chụp hình lưu niệm

Múa Lân

Hợp Ca Bài : **Giây Phút Tuyệt vời** (Đức Thầy VĨ KIÊN)

Hẹn gặp lại kỳ tới,

Kính chúc quý Bạn Đạo Vô Vi Theo PLVVKHHBPP thân tâm luôn thường an lạc và tu hành tinh tấn.

Trân trọng kính chào.

Tiền Giang, ngày 28/7/2010

TM. Ban Tổ Chức

Lương y Đa Khoa : **Cao Phước Cồn**

PC : Chương Trình có thể thay đổi do yêu cầu tập thể của quý bạn đạo

Vườn Thơ Bạn Đạo

TỰ TU TỰ CỨU

Đôi mắt sao chẳng nói gì?
Sau lưng phê phán “Vô Vi” nổi gì
Ý rau điên nặng như chì
Khiêm nhường không có sao quy về Trời ?
Xét mình đúng hết, nghỉ ngơi
Không cần tu sửa về nơi Thiên Đàng
Nơi đây “sạch tội” thanh nhàn
Thong dong tiến hóa tầng tầng ngao du
Biết mình biết họ không ngu!!!
Thực hành tự xét tự tu cứu mình.
Thành tâm tinh tấn quân bình.

Bình Tân, 29-07-2010

Minh-Nghĩa

CHUNG THIÊN

Trưa rằm tháng sáu chung thiên,
Biết bao bạn đạo hòa mình vui tươi.
Đổi trao trao đổi bao lời,
Đồng tâm hướng thượng tươi cười cảm giao.
Nhớ lời thầy dạy tâm trao,
Cùng nhau thảo luận ước ao lòng mình.
Mong cho đạt đến cảnh minh,
Quay về khai mở quân bình âm dương.
Tự khai tự mở trăm đường,
Hiếu thông mọi lối tầm phương hợp tình.
Cha trời luôn tỏa điển tình,
A di đà phật hồn sinh hoài hoài.

Cà Mau, 27-07-2010

Văn Phong

ƠN THẦY

Bóng tối quanh co thăm thẳm dày
Sù sì vỏ bọc ủ lấm sai
Bao dung Thầy vẫn truyền thanh điển
Soi sáng trần tâm hoa chớm khai.

VN. tháng 03- 2004

Ngọc Dung

LỜI CẦU NGUYỆN

Đánh giá thật cao ý nguyện cầu
Lồng theo nhân quả chẳng sai đâu
Cây trồng người phải lo ăn trái
Việc đến ta đành vượt bể dâu
Tiên Phật từ bi nào gánh vác
Ngọc Hoàng đứt dạ cũng cam sầu
Luật chơi từ thuở Càn Khôn chuyển
Hái quả vì nhân đã cấy lâu.

Lời cầu chẳng khó chứng tâm đầu
Dụng pháp khai thông thức nhiệm mầu
Một dạ một lòng khai pháp giới
Chung tần chung cỗi mâu ni châu
Điển quang đánh thức hồn ba cõi
Đức hạnh chuyển giao ý nguyện cầu
Tiên Phật cảm thông người trọn hiếu
Dang tay đỡ nhẹ kẻ tình sầu.

PN. 19/12/2009

TS. Phương

TỰ GIÁC

(Thân tặng Lê Hoàng Sơn CM)

LÊ la ngoại cảnh hại cho mình
HOÀNG Đế Vạn Linh tự giác mình
SỐN đỉnh khai thông tâm phát sáng
Thi thơ phát triển vượt hành trình.

Cà Mau, 26-07-2010

Út Hoa

HƯ KHÔNG ĐẠI ĐỊNH

HƯ sửa tâm thân để trở về
KHÔNG giới siêu nhiên thấu mọi bề
ĐẠI ta, đại ngã không còn nữa
ĐỊNH tính minh tâm sáng suốt kê.

Tân Phú, ngày 03-06-2010

Thanh Dũng

SỢ NHÂN QUẢ

Nhân quả đường đời, ứng tự nhiên
Gieo nhân quả báo khảo hành liên
Đường trần nhân quả, còn sinh tử
Tứ khổ cuộc đời, nhân quả duyên
Tự thức gieo nhân, lục tự niệm
Khai thông bản thể, quả tâm thiền
Chúng sinh sợ quả, khổ nhồi xác
Bồ Tát sợ nhân, thanh tịnh yên.

Củ Chi, 11-07-2010

Bá Tùng

AI PHẢI SỢ

Mê mờ chiều quái hại trần này
Hỷ hả thấy thù gặp nạn đây
Ác ý nhìn đi ai phải sợ
Chơn tu vẫn hưởng phước Trời hoài

Cà Mau, 20/6/2010

Phúc Tâm

TÂM NIỆM

Sáng nay bàn luận thơ thiền,
Trao nhau thanh điển thầy khuyên làm lành.
Mười điều tâm niệm thực hành,
Khắc ghi trong dạ rành rành chẳng quên.

Cà Mau, 25-07-2010

Văn Tân

THANH LỘC

Theo gót chân Thầy sẽ gặp cha
Vọng chi tìm mãi khắp ta bà
Giả chơn thanh lọc quân bình ấy
Ngộ nhận quên nguồn sẽ hóa ma

Cà Mau, 30/6/2010

Phúc Tâm

ĐỪNG ĐỂ TỔ BUỒN

Phật có ăn đâu họ cúng hoài
Hữu vô phối hợp chẳng hay sai
Đi về thánh địa tưởng là đủ
Lễ vật khói hương buồn Tổ ngài

Đến với Phật hầu soi rõ mình
Lư hương xạ nhiệt nổi hương linh
Dụng tâm tương ứng Tổ vui lắm
Ôm giữ vác trần mãi chẳng bình.

Cà Mau, 28/6/2010

Phúc Tâm

HỮU DUYÊN

Hữu duyên được gặp pháp thầy,
Vô vi hóa giải đôi thay tính tình.
Từ nay tâm trí anh minh,
Hằng đêm thiền định tâm mình an vui.

Cà Mau, 28-07-2010

Hoàng Sơn

CHỚ TÒ MÒ

Chuyện đời tốt xấu chớ tò mò
Nhân quả công bằng chớ bận lo
Thăm tu mở được cửa trời ấy
Ấm áp cửa huyền, công đức này.

Cà Mau, 23-07-2010

Phúc Tâm

TU THIỀN

(Kính tặng Cô Út Hoa CM)

NGUYỄN sĩ tu thiền được tánh linh
THỊ luôn tìm Phật ở trong mình
HOA Sen thoát tục do thanh tịnh
Chỉ cháu điều hay thật hữu tình.

Cà Mau, 26-07-2010

Hoàng Sơn

HÀNH PHÁP

(Thân tặng Lý Văn Phong)

LÝ do hành pháp để về nguồn
VĂN tự chơn kinh thực giải buồn
PHONG quyện điển quang Hồn Vía nhẹ
Tâm hiền giúp bạn trở về nguồn.

Cà Mau, 26-07-2010

Út Hoa

TƯƠI CƯỜI

Vui vẻ thơ ca hồi bạn ơi!
Diễn tả bao la qua sự đời
Đổi trao trao đổi bao lời nói
Cởi mở chân tình mở ầu ôi!

Tâm đạo ta đi tâm ý nhẹ
Đạt thấu sự điều hiểu chính mình
Nhẹ thanh nặng trượt ở tâm điển
Tí xiu thông thời nghĩ nực cười.

Hư không chân định mong tâm tới
Lục tự di đà niệm đến nơi
Vô tự chân kinh khai nguyện ý
Không lời tương ứng đó tươi cười.

Cà Mau, 07-07-2010

Văn Phong

THIỆU NHẪN

Một cơn nóng giận chẳng còn mình
Dùng điện rửa chù tranh chiến kinh
Thiếu nhần hạ tầng công tác khổ
Sa vào bóng tối mất tâm linh.

Cà Mau, 27-07-2010

Phúc Tâm

HỮU DUYÊN

Hữu duyên được gặp pháp thầy,
Vô vi hóa giải đời thay tính tình.
Từ nay tâm trí anh minh,
Hằng đêm thiền định tâm mình an vui.

Cà Mau, 28-07-2010

Hoàng Sơn

TÔI SÁNG DO TA

Bên ngoài cay độc chả đáng nào
Không nhận nhẹ yên hiền trời cao
Ma chương trong lòng mới đáng sợ
Một cơn nóng giận tối hà đào.

Cà Mau, 27-07-2010

Phúc Tâm

THIỆN THƠ

Mấy ai tầm ngữ luận bàn,
Ta đây luyện trí kết vần làm thơ.
Diễn đòi luận đạo giải khờ,
Tu tâm nung ý hồn mơ sau này.
Mong sao tâm ứng như thầy,
Thiện tâm hạnh đức ngất ngây chơn hồn.
Học theo chân đạo trường tồn,
Vô vi pháp nguyện diễn tròn tâm như.
Buông ra phàm tánh khur khur,
Sân, si, ái, ó ta trừ nó đi.
Đến khi mở hội khoa thi,
Diễn hồn hiệp nhất ta đi về nguồn.

Cà Mau, 28-07-2010

Văn Phong

CHÚNG TÂM

Thực hành sáng suốt việc mình làm
Bất vụ lợi, tâm ứng chứng tâm
Làm đại làm càng gây rối đạo
Đổ cho trên chuyển thất sai lầm.

Cà Mau, 18-07-2010

Phúc Tâm

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 19 tháng 12 năm 1971

Âm thanh vắng vắng nơi không động
Xét thế trầm luân tiếp nối vòng
Ngoại cảnh quay quần trong thảng thế
Cuốn lôi lôi cuốn vẫn tháp tông.

Sống trong cảnh vật bao vòng,
Chuyển xoay xoay chuyển tự phòng tiến thân.
Bầu Trời thế giới hợp phân,
Ngày đêm hai cảnh tự lần đổi thay.
Thân hồn giam hãm mê say,
Ngày ngày tranh đấu biểu bày thiệt hơn.
Âm thanh chuyển động như đờn,
Khuyên lơn thức giấc quy hườn nội tâm.
Duyên lành tạo thế sắc cầm,
Hồn khôn vía đại vẫn lầm vẫn sai.
Gia đình ngôi thứ an bài,
Kẻ sanh người tử thi hài đổi thay.
Trí người vẫn sống thơ ngây,
Phân hơn muốn đoạt thân này phải tan.
Phân minh định luật rõ ràng,
Thiên đàng địa ngục hai đàng chuyển thân.
Tiến lên thức giấc nếu cần,
Bằng không ở lại sống gần quỷ ma.
Gắng tu sửa đổi thật thà,
Người ngay chẳng lỗ vẫn hòa tình thương.
Phật Tiên đã dọn sẵn đường,
Nhơn Ông tự tiến tự lường giả chơn.
Bộ đầu phóng diễn quy hườn,
Quê xưa tiên cảnh chẳng sồn chẳng phai.
Công phu pháp lý an bài,
An thân tự toại phân hai đạo đời.
Khùng nay nhắc nhở đủ lời,
Ước mong các bạn xét đời giả chơn ?

Luong Sĩ Hằng - Vi Kiên